

УДК 330.322
UDC 330.322

ІНСТРУМЕНТИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Мельниченко О.І., кандидат технічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Кабанов В.Г., кандидат економічних наук, Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, Київ, Україна

Овчиннікова Ю.І., Університет економіки та права «КРОК», Київ, Україна

INVESTMENT POLICY TOOLS IN ECONOMIC MODERNIZATION OF UKRAINE

Melnychenko O.I., Ph. D., National Transport University, Kyiv, Ukraine

Kabanov V.G., Ph. D., National Academy of Management Personnel of Culture and Art, Kyiv, Ukraine

Ovchinnikova Y.I., University for Economics and Law "KROK", Kyiv, Ukraine

ІНСТРУМЕНТЫ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ В ОБЕСПЕЧЕНИИ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ МОДЕРНИЗАЦИИ УКРАИНЫ

Мельниченко А.И., кандидат технических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Кабанов В.Г., кандидат экономических наук, Национальная академия руководящих кадров культуры и искусств, Киев, Украина

Овчинникова Ю.И., Университет экономики и права «КРОК», Киев, Украина

Постановка проблеми. У забезпеченні ефективної реалізації модернізаційних реформ вагому роль відіграє інвестиційна діяльність. Останніми роками попри уповільнення динаміки економічного зростання, обумовлене насамперед негативними тенденціями розвитку світової економіки, в Україні зберігалася доволі висока динаміка інвестиційних процесів. Водночас спостерігається невідповідність обсягів і структурно-динамічних характеристик інвестиційних ресурсів потребам забезпечення розширеного відтворення та вирішення модернізаційних завдань. Система механізмів стимулювання інвестиційної діяльності є недостатньо ефективною. Незважаючи на низку заходів, не вдалося кардинально поліпшити умови ведення бізнесу, забезпечити його дієву мотивацію до активного інвестування у пріоритетні сфери економіки та створити привабливі умови для реалізації іноземними інвесторами своїх інвестиційних проектів у нашій країні. Тому питання з розробленням ефективної інвестиційної політики та її інструментів є досить важливим для подальшого розвитку України в цілому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Інвестиційна діяльність є об'єктом досліджень багатьох учених. Проблеми інвестицій та їхнє значення і вплив на національну економіку розглядають такі вітчизняні вчені, як Дука А.П [2], Чернікова О.В. [3], Жарун О. В. [9] та інші. Серед зарубіжних учених, дослідження яких присвячені даній проблемі, необхідно назвати Л. Дж. Гитмана, У. Шарпа. В проведених дослідженнях вивчались та аналізувались фактори, які впливають на економічні процеси на макрорівні, при чому в основу було покладено припущення про те, що іноземні інвестиції є одним з головних факторів економічного зростання. Разом з тим, проблеми, що стосуються ефективної реалізації інвестиційної політики в Україні, її стимулювальні важелі не можна вважати остаточно вирішеними. Подальшої розробки та удосконалення потребує значна кількість нормативно-правових актів в сфері регулювання інвестиційних процесів на різних рівнях управління, які сьогодні не зовсім відповідають умовам сучасності та принципам реалізації у високорозвинених країнах.

Формулювання цілей статті. Метою статті є з'ясування ролі іноземних інвестицій для економічної модернізації країни та визначення напрямів інвестиційної політики, інструментів для її ефективної реалізації

Виклад основного матеріалу дослідження. На сучасному етапі розвитку для України головним завданням є забезпечення стійкого економічного зростання за рахунок системної технологічної

модернізації та структурної перебудови економіки. Вирішення цього завдання передбачене Програмою економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [1]. З-поміж основних напрямів реалізації програми визначено поліпшення умов залучення інвестицій. Адже лише мобілізація внутрішнього інвестиційного ресурсу та широке залучення зовнішніх інвестицій можуть забезпечити здійснення модернізаційних перетворень.

Поряд з економічними, існує коло питань, які можуть бути вирішені за рахунок залучення іноземних інвестицій: підвищення політичної довіри до країни, встановлення та розширення політичних зв'язків; розвиток нормативно-правового поля за світовими стандартами; отримання нових передових високих технологій; вирішення соціальних і екологічних проблем, і т.д. Проте реалізація активного залучення іноземного капіталу потребує концентрації значних інтелектуальних, матеріальних, фінансових і природних ресурсів для розвитку стратегічних, «проривних» технологій, як основних факторів конкурентоспроможності у світовому співтоваристві [2].

Позитивні аспекти залучення іноземних інвестицій в економіку України:

- Підвищення політичної довіри країні, встановлення або розширення політичних зв'язків
- Економічне зростання за рахунок розвитку або інтенсифікації процесів у галузях народного господарства.
- Підвищення рівня добробуту та соціальної захищеності громадян за рахунок розвитку суспільства.
- Можливість розвитку нормативно-правового поля за світовими стандартами, закладення у законодавство варіантів стикування та взаємодії з міжнародними системами
- Збагачення „домашньої” культури.
- Скорочення періоду наукового просування країни у процесі інтеграції інтернаціональних знань для здійснення спільних досліджень, випробувань, винаходів.
- Покращення технічного стану народного господарства, підвищення його продуктивності та потужності.
- Можливість отримати нові передові високі технології, екологічно безпечні тощо.
- Зменшення негативного впливу на навколишнє середовище та здоров'я населення за рахунок використання новітніх технологій і передового обладнання, техніки.

Вищенаведені позитивні зрушення дадуть можливість наближення до груп розвинутих країн, покращення іміджу держави, підвищення конкурентоспроможності країни, збільшення ваги України у світовому співтоваристві.

За даними Всесвітнього економічного форуму показник глобального індексу конкурентоспроможності Україна станом на 2014 рік після значного поліпшення торік падає на 11 місць в рейтингу і займає 84-у позицію. В цілому, Україна зберегла свої конкурентні переваги за такими індексами як індекс обсягу ринку (38 місце), індекс освіти (вища освіта – 43 місце і 57-е початкова освіта).

Проте за індексом технологічного розвитку позиція України не поліпшується (94 місце), її відносять до групи транзитивних країн, які конкурують за допомогою низькотехнологічних засобів виробництва та мають низький рівень продуктивності праці, але наближаються до середньотехнологічно розвинених країн. Маючи загалом непогані потенційні передумови для інноваційного розвитку, Україна за індексом інноваційності економіки посідає в зазначеному рейтингу 93 місце, що погіршився на 22 позиції в рейтингу в порівнянні з минулим роком, оскільки її економіка має низьку насиченість новітніми технологіями, а обсяг і якість прямих іноземних інвестицій, що є важливим джерелом трансферу технологій, знаходяться у вкрай незадовільному стані.

Тож на думку експертів Всесвітнього економічного форуму економічне зростання країни залежить від вирішення таких важливих проблем як необхідності покращення її інституціональної структури, яка страждає від бюрократизму, відсутність прозорості, і фаворитизм. Україна може реалізувати подальшого підвищення ефективності ринків товарів і послуг (124 місце) і розвитку фінансово-банківського сектору (117 місце).

Унаслідок технологічної відсталості та недосконалої структури економіки, що доповнюються недоліками організаційно-економічного та інституційного забезпечення економічних процесів, національне виробництво характеризується низькою продуктивністю праці. За даними The Conference Board Total Economy Database, у 2012 р. Україна відставала за показником продуктивності праці (ВВП на одного зайнятого) від старих країн-членів ЄС у 3–6 разів, нових східноєвропейських країн-

членів ЄС (крім Румунії та Болгарії) – у 2,0–3,7 рази, а також країн СНД: Азербайджану – у 1,2 рази, Казахстану – у 1,6 рази, Білорусі – удвічі, Росії – у 2,2 рази.

Загалом економіки стійке зростання високотехнологічного виробництва вважають основним чинником конкурентоспроможності національних економік. Остання фінансово-економічна криза підтвердила цю тезу, оскільки саме економіки з потужним високотехнологічним виробництвом виявилися стійкішими в умовах кризи. Розвинені країни світу вже давно й успішно здійснюють модернізацію національних економік, що насамперед передбачає перехід до енергоматеріало- та працеаощаджувальних технологій, тобто до максимально ефективного використання всіх видів економічних ресурсів. Світова економіка рухається в напрямі розвитку національних інноваційних систем, удосконалення структури економіки, підвищення якості відтворюваного багатства, прискорення темпів накопичення високоінтелектуального людського капіталу, розширення високотехнологічних форм відтворення основного капіталу у спосіб прискорення інновацій, головним інструментом яких стає нова інноваційно-інвестиційна політика. Саме її нині активно застосовують усі розвинені країни світу.

Водночас динаміка української економіки демонструє тенденції, відмінні від зазначених, і характеризується наявністю низки системних проблем, що потребують невідкладного вирішення та формують ризики для подальшого економічного зростання. Насамперед це критичний стан основних засобів, висока ресурсо- та енергоємність виробництва, низький технологічний рівень і низька інноваційна спроможність економіки.

Однією з основних проблем відтворення в українській економіці є критичний стан основних засобів, ступінь зношеності яких невпинно зростає, досягши 74,9%. Експлуатація застарілих основних засобів призводить до спрямування значної частини капіталовкладень на підтримку існуючого технологічного рівня підприємств.

Наслідком цього стало збільшення залишкової вартості основних засобів за рахунок їх ремонту, а не впровадження нових, сучасніших технологічних процесів. Відсутність дієвих стимулів для інвестування в технологічне переобладнання виробництва призвела до критичного стану основних засобів у низці галузей реального сектору, зокрема на транспорті та у зв'язку ступінь зношеності у 2010 р. становив 94,4%, у переробній промисловості – 66,8%, виробництві та розподіленні електроенергії, газу та води – 60,7%.

Основними напрямками модернізації зовнішньоекономічної політики України мають стати такі.

1. Підтримка діяльності експортерів у сферах підвищення конкурентоспроможності на традиційних ринках у спосіб зниження транзакційних витрат та освоєння нових ринків збуту завдяки:

2. «Економізація» зовнішньої політики держави, забезпечення єдності та взаємозв'язку економічних і політичних складників системи міжнародних відносин, що передбачає:

3. Розбудова політики створення сприятливого клімату для залучення в Україну прямих іноземних інвестицій та їх спрямування на цілі модернізації

За період з 2010 р. в Україні було здійснено широке коло заходів щодо удосконалення інституційного та нормативно-правового забезпечення інвестиційної діяльності, унормовано багато проблемних питань. Розпочалось практичне запровадження низки механізмів стимулювання інвестиційної діяльності. Водночас ці дії часто характеризуються взаємною неузгодженістю, дублюванням, орієнтацією переважно на державне ресурсне забезпечення.

За неефективності діючих механізмів підтримки інвестиційної діяльності, паралельно запроваджуються нові без належного обґрунтування. Відтак нівелюється спрямованість державної інвестиційної політики на забезпечення модернізації реального сектору економіки, підтримку та розширення високотехнологічних виробництв, інновацій.

Успішне здійснення модернізації української економіки вимагає проведення послідовної системної державної політики, спрямованої на радикальне збільшення обсягу інвестицій та його спрямування насамперед на технологічне оновлення існуючих виробничих потужностей та створення нових виробництв. В умовах дефіциту інвестиційних ресурсів у реальному секторі національної економіки, обмежених можливостей державного інвестування та наявності низки ризиків для продовження висхідних тенденцій інвестиційної діяльності державі необхідно задіяти широкий арсенал механізмів та інструментів, спрямованих на стимулювання інвестиційної діяльності корпоративного сектора економіки, залучення внутрішніх і зовнішніх інвестиційних ресурсів та створення ефективної системи управління інвестиційними процесами.

На найближчий період доцільно зосередитись на декількох пріоритетних напрямках інвестиційної політики, що здатні вплинути на збільшення обсягів інвестиційних ресурсів і підвищення ефективності їхнього використання. Серед цих напрямків:

- удосконалення механізмів та інструментів державної політики, спрямованих на розширення інвестиційного потенціалу та активізацію інвестиційної діяльності підприємств;
- суттєве підвищення ефективності державного інвестування на основі чіткого визначення вичерпного переліку інвестиційних пріоритетів з метою уникнення розпорошення інвестиційних ресурсів, а також широкого запровадження реалізації проектів на засадах державно-приватного партнерства;
- покращення інвестиційного клімату шляхом удосконалення загального (податкового, земельного, корпоративного, митного) та спеціального інвестиційного законодавства, підвищення рівня захисту інтересів приватних інвесторів, посилення заходів боротьби з корупцією у сфері інвестиційної діяльності[9].

Сприятим розширенню бази інвестиційних ресурсів підприємств та вплинути на спрямування цих ресурсів у напрямках, необхідних для реалізації програми модернізаційних реформ, можна лише за допомогою системи взаємоузгоджених дій у площинах грошово-кредитного, фіскального, організаційно-управлінського регулювання, зокрема:

1) Розширення обсягів і доступності кредитного забезпечення для реального сектору економіки.

2) Забезпечення розвитку фондового ринку України на основі збільшення рівня ліквідності, обережного використання ринку похідних фінансових інструментів, оновлення правил системи взаємовідносин інвестор – професійний учасник – регулятор на основі посилення захисту прав інвестора.

3) Удосконалення амортизаційної політики, суттєвого збільшення обсягів амортизаційних відрахувань для здійснення інвестиційної діяльності.

4) Удосконалення фіскального стимулювання інвестиційної діяльності. Податкова політика України повинна перейти від домінування фіскальних пріоритетів до реалізації стимулюючого потенціалу шляхом надання податкових пільг та преференцій для окремих пріоритетних видів діяльності та частини прибутку підприємств, що спрямовується на модернізацію виробництва.

В умовах низької динаміки приватних інвестицій важливого значення набуває розширення та підвищення ефективності державного інвестування. З метою покращення ситуації у цій сфері потрібно вжити заходів насамперед щодо посилення контролю за витрачанням бюджетних коштів, спрямованих на інвестиційні цілі, та активізації інвестиційної діяльності державних підприємств і підприємств з державною часткою. Для цього необхідно:

- удосконалити систему інвестиційного планування, впровадити прозорий механізм оцінки інвестиційних проектів та їхнього прозорого конкурсного відбору відповідно до міжнародних стандартів;

- затвердити на визначений період вичерпний перелік пріоритетних інвестиційних проектів, фінансування яких здійснюватиметься за бюджетні кошти;

- проаналізувати підсумки роботи щодо реалізації національних проектів, ввести мораторій на затвердження нових проектів, встановити черговість реалізації вже затверджених проектів, головним критерієм оцінки ефективності діяльності державних органів щодо реалізації національних проектів визначити обсяги залучених приватних інвестицій;

- впровадити принцип співфінансування інвестиційних проектів, оптимально розподіливши фінансові зобов'язання між центральною, місцевою владою та приватними інвесторами, які отримують вигоду від їх реалізації;

- посилити контроль за використанням бюджетних коштів, наданих для реалізації інвестиційних проектів шляхом здійснення регулярного та систематичного моніторингу та висвітлення його результатів у засобах масової інформації;

- опрацювати правові засади створення державних гарантійно-заставних агентств для надання додаткового гарантійного забезпечення інвестиційних проектів інноваційного спрямування, тобто перерозподілення інвестиційних ризиків у системі відносин «інвестор – одержувач інвестицій – гарантійно-заставне агентство»;

- впорядкувати сферу державних закупівель у напрямі мінімізації ризиків неефективного використання державних фінансових ресурсів для реалізації інвестиційних проектів. Інвестиційні

видатки бюджету можуть відчутно розширити внутрішній попит, сприяючи зростанню виробництва, лише якщо процедури державних закупівель будуть прозорими та конкурентними;

- законодавчо закріпити, що боргові ресурси, що залучаються сектором державного управління, повинні бути спрямовані виключно на інвестиційні проекти, які зможуть за рахунок прибутку покрити вартість обслуговування боргу;

- радикально удосконалити управління державними підприємствами і акціонерними товариствами з контрольним пакетом акцій, виходячи з необхідності спрямування коштів на технологічну модернізацію виробництва;

- здійснювати подальшу приватизацію, чітко визначивши перелік інвестиційних умов та створивши систему контролю за їх виконанням. Отримані від приватизації кошти, включаючи інвестиційні аванси, спрямовувати у спеціально визначений фонд накопичення ресурсів для модернізації та фінансування інновацій;

- забезпечити державне гарантування залучення інвестицій у високотехнологічні галузі економіки (аерокосмічну, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, біо- та нанотехнологій, створення сучасних матеріалів, фармацевтичної продукції та медичної техніки), а також у впровадження енергоефективних та енергозберігаючих технологій.

Необхідними передумовами для покращення інвестиційного клімату є подальше удосконалення загального (податкового, земельного, корпоративного, митного) та спеціального законодавства, що регулює відносини при здійсненні інвестування відповідно до європейських норм. Серед першочергових заходів мають бути :

- послідовна діяльність щодо реформування регуляторної системи, покращення адміністративного середовища ведення бізнесу;

- аналіз результатів роботи щодо запровадження «єдиного інвестиційного вікна» для організаційного супроводу підготовки й реалізації інвестиційних проектів, виявлення недоліків і проблем та розробка відповідних заходів з їх усунення, нормативне врегулювання механізму взаємодії регіональних центрів з інвестицій та розвитку з органами ліцензування та дозвільними органами;

- активізація діяльності системи рад вітчизняних та іноземних інвесторів, які були створені у всіх регіонах України і при центральних органах виконавчої влади.

Серед важливих завдань діяльності таких рад слід відзначити необхідність поглиблення взаємодії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарської діяльності у сфері інвестиційної діяльності;

- удосконалення законодавства з питань банкрутства та протидії протиправному поглинанню і захопленню підприємств, посилення відповідальності за порушення у сфері державної реєстрації;

- створення сучасної системи державних гарантій захисту іноземних інвестицій та врегулювання комерційних спорів учасників інвестиційного процесу;

- посилення заходів із боротьби з корупцією в органах державної влади, що надають послуги інвесторам при реалізації інвестиційних проектів, шляхом мінімізації їх впливу на діяльність інвесторів та збільшення санкцій та відповідальності за здійснення корупційних діянь;

- удосконалення інструментів митно-тарифного регулювання зовнішньоекономічних операцій у бік послаблення режиму ввезення та митного оформлення технологічного обладнання та допоміжних матеріалів, призначених для реалізації інвестиційних проектів

Отже, для успішне здійснення модернізації української економіки залежить від здійснення послідовної системної державної політики, спрямованої на радикальне збільшення обсягу інвестицій та його спрямування насамперед на технологічне оновлення існуючих виробничих потужностей та створення нових виробництв. Для цього необхідно задіяти широкий арсенал механізмів та інструментів, спрямованих на стимулювання інвестиційної діяльності корпоративного сектора економіки, залучення внутрішніх і зовнішніх інвестиційних ресурсів та створення ефективної системи управління інвестиційними процесами.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Програма економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [Електронний ресурс] : Комітет з економічних реформ при Президентові України//Режим доступу: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_2.pdf. – Назва з екрану

2. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування: навч. посібн. – 2-е вид. – К.: Вид-во "Каравела", 2008. – 432с.
3. Чернікова О.В. Інвестиційний процес в економіці країни як визначальний чинник економічного розвитку// Актуальні проблеми економіки. – №9(111) 2010р.- ст.64.
4. Жарун О. В. "Значення класифікації інвестицій для найбільш вдалого капіталовкладення", Інвестиції: практика та досвід № 1, 2009 р., с. 9—11.
5. The Global Competitiveness Report 2012–2013: Full Data Edition. – Geneva: World Economic Forum, 2012. [Електронний ресурс]//Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_2012-13.pdf – Назва з екрану
6. The Global Competitiveness Report 2013–2014: Full Data Edition. – Geneva: World Economic Forum, 2013. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/GCR2013-14/GCR_CountryHighlights_2013-2014.pdf
7. The Conference Board. Total Economy Database [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.conference-board.org/data/economydatabase> – Назва з екрану
8. Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році [Електронний ресурс]. – (Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України)//Режим доступу: <http://president.gov.ua/docs/poslannia2013.pdf>
9. Пріоритети інвестиційної політики у контексті модернізації економіки України. [Електронний ресурс]. – (Пріоритети інвестиційної політики в контексті модернізації економіки України)//Режим доступу:http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/Invest_polit.indd-c9ae5.pdf

REFERENCES

1. Economic reform program in 2010 – 2014 years "Prosperous Society, Competitive Economy, Effective State" [Virtual Resource]: the Committee on Economic Reforms under the President of Ukraine//Access Mode URL: http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_2.pdf. (Accessed 03 Januar 2014) (Ukr)
2. Duca A. P Theory and practice of investment. Investment: coursebook. – 2008. – 432p. (Ukr)
3. Chernikova O.V Investment process in the economy as a determining factor in economic development//Actual problems of economy. – № 9 (111) 2010. – 64p. (Ukr)
4. . Zharun A. "The value of investments for the classification of the most successful investments," Investments: Practice and Experience № 1, 2009, 11p. (Ukr)
5. The Global Competitiveness Report 2012-2013: Full Data Edition. – Geneva: World Economic Forum, 2012. [Virtual Resource]//Access Mode URL: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_2012-13.pdf (Accessed 03 Januar 2014)
6. The Global Competitiveness Report 2013-2014: Full Data Edition. – Geneva: World Economic Forum, 2013.-[Virtual Resource]// Access Mode URL: http://www3.weforum.org/docs/GCR2013-14/GCR_CountryHighlights_2013-2014.pdf (Accessed 03 Januar 2014)
7. The Conference Board. Total Economy Database [Virtual Resource]. – Access Mode URL: <http://www.conference-board.org/data/economydatabase> – (Accessed 03 Januar 2014)
8. On the internal and external situation of Ukraine in 2013 [Virtual Resource]//Access Mode URL: <http://president.gov.ua/docs/poslannia2013.pdf> (Accessed 03 Januar 2014) (Ukr)
9. Priorities for investment policy in the context of the modernization of Ukraine's economy. [Electronic resource]//Access Mode URL: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/Invest_polit.indd-c9ae5.pdf (Accessed 03 Januar 2014) (Ukr)

РЕФЕРАТ

Мельниченко О.І. Інструменти інвестиційної політики в забезпеченні економічної модернізації України / О.І. Мельниченко, В. Г. Кабанов, Ю.І. Овчіннікова // Управління проектами, системний аналіз і логістика. Науковий журнал: в 2 ч. Ч. 2: Серія: „Економічні науки” – К. : НТУ, 2014. – Вип. 13.

У статті виявлено залежність модернізації країни від ефективної інвестиційної політики держави і визначені необхідні передумови для поліпшення інвестиційного клімату.

Об'єкт дослідження є інвестиційна політика держави.

Мета роботи – визначення напрямів інвестиційної політики, інструментів для її ефективної реалізації

Методи дослідження: системний підхід; методи економічного аналізу та синтезу. При написанні роботи застосовувалися загальні та спеціальні методи наукового пізнання.

Зараз в економіці України спостерігається невідповідність обсягів і структурно-динамічних характеристик інвестиційних ресурсів потребам забезпечення розширеного відтворення та вирішення модернізаційних завдань, система механізмів стимулювання інвестиційної діяльності є недостатньо ефективною. Наразі питання з розробленням ефективною інвестиційної політики та її інструментів є досить важливим для подальшого розвитку України в цілому. Для продовження висхідних тенденцій інвестиційної діяльності державі необхідно задіяти широкий арсенал механізмів та інструментів, спрямованих на стимулювання інвестиційної діяльності корпоративного сектора економіки, залучення внутрішніх і зовнішніх інвестиційних ресурсів та створення ефективною системи управління інвестиційними процесами.

Ефективність отриманих результатів виявляється у виробленні комплексних заходів щодо вдосконалення механізму реалізації інвестиційної політики держави

Прогнозні припущення про розвиток об'єкта дослідження – розробка і практичне впровадження ряду механізмів стимулювання інвестиційної діяльності.

Отримані результати дослідження. Вивчено теоретичні аспекти застосування та визначено пропозиції щодо вдосконалення механізму їх використання..

КЛЮОВІ СЛОВА: ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ, ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА, МОДЕРНІЗАЦІЯ ЕКОНОМІКИ, МЕХАНІЗМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ.

ABSTRACT

Melnychenko O.I., Kabanov V.G., Ovchinnikova Y.I. Investment policy tools in economic modernization of Ukraine. Management of projects, system analysis and logistics. Science journal: In Part 2. Part 2: Series: "Economic sciences" - Kyiv: NTU, 2014. - Vol. 13.

The article revealed the dependence of the effective modernization of the country's investment policy and define the necessary conditions for improving the investment climate.

Object of the study is the investment policy of the state.

Purpose of the study – to identify areas of investment policy, tools for effective implementation.

Methods of research – a systematic approach, methods of economic analysis and synthesis, general and special methods of scientific knowledge.

Now in Ukraine there is a discrepancy in the economy and the volume of structural and dynamic characteristics of investment resources needs to ensure expanded reproduction and resolution modernization tasks, system mechanisms to encourage investment underperforms. Currently, the issue of developing effective investment policy and its instruments are very important for the further development of Ukraine as a whole. To continue the upward trend of investment activity state should employ a broad arsenal of tools and mechanisms aimed at stimulating investment corporate sector, attract domestic and foreign investment resources and an effective system of management of the investment process.

The effectiveness of the results expressed in the development of complex measures to improve the mechanism for implementation of the investment policy of the state.

Forecast assumptions about the object of study – Studying the theoretical aspects of the application and identified proposals for improving the mechanism for their use.

Assumptions about the development of the object of research – development and practical implementation of a number of mechanisms to stimulate investment.

KEYWORDS: FOREIGN INVESTMENT, INVESTMENT POLICY, MODERNIZATION OF THE ECONOMY, THE MECHANISMS AND INSTRUMENTS OF PUBLIC POLICY

РЕФЕРАТ

Мельниченко А.И. Инструменты инвестиционной политики в обеспечении экономической модернизации Украины / А.И. Мельниченко, В.Г. Кабанов, Ю.И.Овчинникова// Управление проектами, системный анализ и логистика. Научный журнал: в 2 ч. Ч. 2: Серия: „Экономические науки” – К. : НТУ, 2014. – Вип. 13.

В статье выявлена зависимость модернизации страны от эффективной инвестиционной политики государства и определены необходимые предпосылки для улучшения инвестиционного климата.

Объект исследования является инвестиционная политика государства.

Цель работы – определение направлений инвестиционной политики, инструментов для ее эффективной реализации

Методы исследования: системный подход; методы экономического анализа и синтеза. При написании работы применялись общие и специальные методы научного познания.

Сейчас в экономике Украины наблюдается несоответствие объемов и структурно – динамических характеристик инвестиционных ресурсов потребностям обеспечения расширенного воспроизводства и решения модернизационных задач, система механизмов стимулирования инвестиционной деятельности является недостаточно эффективной. Сейчас вопрос с разработкой эффективной инвестиционной политики и ее инструментов является весьма важным для дальнейшего развития Украины в целом. Для продолжения восходящих тенденций инвестиционной деятельности государству необходимо задействовать широкий арсенал механизмов и инструментов, направленных на стимулирование инвестиционной деятельности корпоративного сектора экономики, привлечение внутренних и внешних инвестиционных ресурсов и создания эффективной системы управления инвестиционными процессами.

Эффективность полученных результатов выражается в выработке комплексных мероприятий по совершенствованию механизма реализации инвестиционной политики государства

Прогнозные предположения о развитии объекта исследования – разработка и практическое внедрение ряда механизмов стимулирования инвестиционной деятельности.

Полученные результаты исследования. Изучены теоретические аспекты применения и определены предложения по совершенствованию механизма их использования.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ИНОСТРАННЫЕ ИНВЕСТИЦИИ, ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПОЛИТИКА, МОДЕРНИЗАЦИЯ ЭКОНОМИКИ, МЕХАНИЗМЫ И ИНСТРУМЕНТЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКИ.

АВТОРИ:

Мельниченко Олександр Иванович, кандидат технічних наук, професор, Національний транспорт університет, учений секретар Національного транспортного університету, e-mail: melnichenko@ntu.edu.ua, тел. +380506562446, Україна, м. Київ.

Кабанов Володимир Григорович, кандидат економічних наук, доцент, Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, професор кафедри менеджменту, e-mail: kvg1254@gmail.com, тел. +380972387853, Україна, 01021, м. Київ, вул. Шовковична 13/2, к. 02.

Овчинникова Юлія Ігорівна, ВНЗ «Університет економіки і права «КРОК», магістрант кафедри міжнародної економіки, e-mail: yuliia.ovchinnikova@gmail.com, тел. +380930570922, Україна, 08520, с. Борова, вул. Залізнична, 25

AUTHOR:

Melnychenko Olexandr I., Ph. D., professor, National Transport University, scientific secretary, e-mail: melnichenko@ntu.edu.ua, tel. +380506562446, Ukraine, Kyiv.

Kabanov Volodymyr G., Ph. D., associate professor, National Academy of Management Personnel of Culture and Art, professor department of management, e-mail: kvg1254@gmail.com, tel +380972387853, Ukraine, 01021, Kyiv, Shovkovychna str. 13/2, of 02.

Ovchinnikova Yuliia I., University for Economics and Law “KROK”, Kyiv, Master’s Degree student, department of international economics, e-mail: yuliia.ovchinnikova@gmail.com, tel +380930570922, Ukraine, 08520, Borova, Zaliznichna str. 25.

АВТОРЫ:

Мельниченко Александр Иванович, кандидат технических наук, профессор, Национальный транспортный университет, ученый секретарь Национального транспортного университета, e-mail: melnichenko@ntu.edu.ua, тел. +380506562446, Украина, г. Киев.

Кабанов Владимир Григорьевич, кандидат экономических наук, доцент, Национальная академия руководящих кадров культуры и искусства, профессор кафедры менеджмента, e-mail: kvg1254@gmail.com, тел. +380972387853, Украина, 01021, г. Киев, ул. Шелковичная 13/2, к. 02.

Овчинникова Ю.И., ВУЗ «Университет экономики и права «КРОК», магистрант кафедры международной экономики, e-mail: yuliia.ovchinnikova@gmail.com, тел. +380930570922, Украина, 08520, пос. Боровая, ул. Железнодорожная, 25.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Денисенко М. П., доктор економічних наук, професор, академік, Київський національний університет технологій та дизайну, професор кафедри економіки підприємства, Київ, Україна.

Одягайло Б. М., доктор економічних наук, професор, ВНЗ «Університет економіки і права «КРОК», професор кафедри міжнародного бізнесу, Київ, Україна.

REVIEWER:

Denysenko M. P., Ph. D., Economics (Dr.), professor, academician, Kyiv National University of Technologies and Design, professor, department of economy of enterprise, Kyiv, Ukraine.

Odyahailo B. M., Ph. D., Economics (Dr.), professor, University for Economics and Law “KROK”, professor, department of international business, Kyiv, Ukraine.